

Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey

ASCENSION

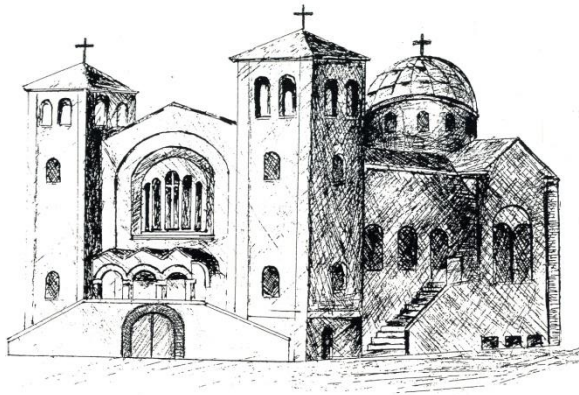
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, September 8, 2019

Nativity of the Theotokos

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 8 Σεπτεμβρίου, 2019

Γενέθλιον της Θεοτόκου

Κυριακή Προ της Υψώσεως

9:00 π.μ. – 12:00 μ.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Εορτή Συλλόγου Καμπιουσίων

«Παναγία Δέσποινα»

Περιοφορά Εικόνας, Μνημόσυνο, Αρτοκλασία
Γεύμα

Δευτέρα, 9 Σεπτεμβρίου, 2019

Σύναξις Ιωακείμ και Άννης

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Τετάρτη, 11 Σεπτεμβρίου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:15 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Παρασκευή, 13 Σεπτεμβρίου, 2019

4:30 μ.μ. - 6:30 μ.μ. Ελληνικό Σχολείο

Σάββατο, 14 Σεπτεμβρίου, 2019

Η Υψώσις του Τιμίου Σταυρού

9:00 π.μ. Όρθρος, Θεία Λειτουργία

Κυριακή, 15 Σεπτεμβρίου, 2019

Κυριακή μετά της Υψώσεως

Νικήτας Μεγαλομάρτυς, Φιλόθεος Θαυματουργός

Θεία Λειτουργία στο Asbury Park

8:00 π.μ. Όρθρος - 9:30 π.μ. Θεία Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, September 8, 2019

Nativity of the Theotokos

Sunday before Holy Cross

9:00 a.m. - 12:00 noon Orthros, Divine Liturgy

Celebration of Kambiousion Society

«Panagia Despoina»

Procession of the Icon, Memorial Service, Artoklasia
Luncheon

Monday, September 9, 2019

Joachim and Anna

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

Wednesday, September 11, 2019

4:30 p.m. - 6:15 p.m. Greek School

Friday, September 13, 2019

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

Saturday, September 14, 2019

Exaltation of the Holy Cross

9:00 a.m. Orthros, Divine Liturgy

4:30 p.m. - 6:30 p.m. Greek School

Sunday, September 15, 2019

Sunday after Holy Cross

Nikitas the Great Martyr, Philotheos the Righteous
Asbury Park—8:00 a.m. Orthros — 9:30 a.m. D. Liturgy

Πρὸς Γαλάτας 6:11-18 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμενεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τί ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 6:11-18

Brethren, see with what large letters I am writing to you with my own hand. It is those who want to make a good showing in the flesh that would compel you to be circumcised, and only in order that they may not be persecuted for the cross of Christ. For even those who receive circumcision do not themselves keep the law, but they desire to have you circumcised that they may glory in your flesh. But far be it from me to glory except in the cross of our Lord Jesus Christ, by which the world has been crucified to me, and I to the world. For neither circumcision counts for anything, nor uncircumcision, but a new creation. Peace and mercy be upon all who walk by this rule, upon the Israel of God. Henceforth let no man trouble me; for I bear on my body the marks of Jesus. The grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit, brethren. Amen.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 3:13-17 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος· καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

The Gospel According to John 3:13-17

The Lord said, "No one has ascended into heaven but he who descended from heaven, the Son of man who is in heaven. And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, so must the Son of man be lifted up, that whoever believes in him may have eternal life.

"For God so loved the world that he gave his only Son, that whoever believes in him should not perish but have eternal life. For God sent the Son into the world, not to condemn the world, but that the world might be saved through him."

Το Γενέθλιον της Θεοτόκου [8 Σεπτεμβρίου]

Η Παναγία έχει κεντρική θέση στην θεία Λατρεία. Το εκκλησιαστικό έτος πλαισιώνεται με θεομητορικές εορτές. Αρχίζει με το «Γενέσιον της Υπεραγίας Θεοτόκου», ενώ τελειώνει με την «Κατάθεσιν της Τιμίας Ζώνης της Θεοτόκου».

Σήμερα εορτάζουμε την γέννηση της αειπαρθένου και Θεοτόκου Μαρίας, του άνθους «εκ της ρίζης Ιεσσαί». Εορτάζουμε «παγκοσμίου ευφροσύνης γενέθλιον και την είσοδο όλων των εορτών και το προοίμιο του μυστηρίου του Χριστού» (Άγιος Ανδρέας Κρήτης). Είναι η κορύφωση, η ολοκλήρωση της παλαιοδιαθηκικής παιδαγωγικής προετοιμασίας της ανθρωπότητας για την υποδοχή του σαρκωθέντος Σωτήρος Υιού και Λόγου του Θεού. Η Θεοτόκος είναι το μεταίχιμο Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Στην Παλαιά Διαθήκη αποτελούσε το κήρυγμα των προφητών, την προσδοκία των δικαίων ενώ στην Καινή Διαθήκη γίνεται ο γλυκασμός των αγγέλων, η δόξα των αποστόλων, το θάρρος των μαρτύρων, το εντρύφημα των οσίων, το καύχημα του ανθρωπίνου γένους. Η Παναγία μας είναι «ο καρπός των κτισμάτων» κατά τον άγιο Νικόλαο Καβάσιλα, δηλαδή το σημείο εκείνο στο οποίο κατατείνει ολόκληρη η κτίση. Κατά την σημερινή ημέρα ευεργετείται όλη η κτίση από την γέννηση της πανάμωμης Παναγίας μας. Η Θεοτόκος δεν ήταν απλά η καλύτερη γυναίκα στην γη, αλλά ήταν Αυτή η μοναδική που θα μπορούσε να κατεβάσει τον ουρανό στην γη, να κάνει τον Θεό άνθρωπο. Ο «αχώρητος παντί» θα χωρέσει στην παρθενική μήτρα της Θεοτόκου, ώστε η Παναγία μητέρα του να καταστεί η «χώρα του Αχωρήτου». Σήμερα λύνεται η στειρότητα της Άννας και γεννάται «το κειμήλιον της Οικουμένης», κατά την έκφραση του αγίου Κυρίλλου Αλεξανδρείας. Παρόμοιο θαύμα έκανε ο Θεός πολλές φορές στην Παλαιά Διαθήκη στην Σάρρα την σύζυγο του πατριάρχου Αβραάμ, στην Ρεβέκκα την σύζυγο του Ισαάκ, στην Άννα την μητέρα του προφήτου Σαμουήλ, στην Ελισάβετ την μητέρα του προφήτου Προδρόμου. Μπορεί τα τέκνα των παραπάνω μητέρων, των οποίων η μακροχρόνια στειρότητα λύθηκε θαυματουργικά, να ήταν ενάρετα και άγια, αλλά μόνον η Μαρία -το τέκνο της Άννας και του Ιωακείμ- ήταν «η κεχαριτωμένη» και κατέστη -το ακατάληπτο για τους ανθρώπους και τους αγγέλους- η μητέρα του Θεού.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ: Πληροφορίες για τη Γέννηση της Θεοτόκου έχουμε μόνον από το Πρωτευαγγέλιον του Ιακώβου, ένα απόκρυφο ιερό κείμενο, εκτός του κανόνα των βιβλίων της Αγίας Γραφής. Αυτές οι πληροφορίες πέρασαν στον εκκλησιαστικό κύκλο και έγιναν αποδεκτές από το πλήρωμα των πιστών διά της θείας λατρείας.

Σύμφωνα με τη διήγηση αυτή ο ευσεβής και πλούσιος Ιωακείμ και η σύζυγός του, Άννα, θλίβονταν καθότι, λόγω της στειρότητας της Άννας, δεν είχαν αποκτήσει κάποιο τέκνο. Όταν μάλιστα απαγορεύτηκε στον Ιωακείμ να προσφέρει πρώτοθυσίες σε κάποια εορτή, αναχώρησε για την έρημο, όπου για σαράντα μέρες νήστευε και προσεύχονταν στο Θεό ζητώντας να αποκτήσει ένα τέκνο. Η Άννα παρέμεινε στο σπίτι της και παρά τις ταπεινώσεις που δεχόταν ακόμη και από την υπηρέτριά της για τη στειρότητά της,, προσευχόταν συνεχώς στον Κύριο να εισακουστεί το αίτημα για απόκτηση ενός παιδιού. Μερικές ημέρες αργότερα εμφανίστηκε μπροστά στην Άννα, άγγελος Κυρίου, που της υποσχέθηκε ότι σύντομα θα πραγματοποιηθεί η επιθυμία της. Κι εκείνη, περιχαρής, υποσχέθηκε ότι το αναμενόμενο τέκνο θα το αφιέρωνε στο Θεό. Ένας άλλος άγγελος, στο μεταξύ, είχε εμφανισθεί στο Ιωακείμ στην έρημο υποσχόμενος τα ίδια. Τότε ο Ιωακείμ περιχαρής επέστρεψε στο σπίτι του. Πραγματικά εννέα μήνες αργότερα η Άννα έφερε στη ζωή μία κόρη, την οποία ονόμασε Μαριάμ και την ανέθρεψε με μεγάλη προσοχή, ενώ αργότερα την αφιέρωσε στο Θεό.

Η ΕΟΡΤΗ: Μετά την τρίτη Οικουμενική Σύνοδο, αποφασίστηκε να εορτάζονται όλες οι Θεομητορικές εορτές σε διαφορετικό χρόνο. Αφορμή γι' αυτό ήταν το πλήθος των ιερών Ναών προς τιμήν της Θεοτόκου.

Μέχρι τότε η Θεοτόκος ετιμάτο κατά την εορτή της Υπαπαντής. Έτσι από τα τέλη του ε' αιώνα ορίστηκε ο εορτασμός του Γενεθλίου της Θεοτόκου κατά την 8η Σεπτεμβρίου. Το περιεχόμενο της εορτής αντλήθηκε από τη διήγηση του Πρωτευαγγελίου και περιελήφθη στους επίσημους Συναξαριστές. Στις Δυτικές εκκλησίες η εορτή επικράτησε κατά τον 11ο αιώνα.

ΠΑΤΕΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ: Ο Ιωάννης Δαμασκηνός διακρίνει πολλές προτυπώσεις της Θεοτόκου στην Παλαιά Διαθήκη. Έτσι, η Θεοτόκος είναι η κιβωτός που διά της γέννησης του Κυρίου, σώζει τον κόσμο κατασιγάζοντας τα κύματα της αμαρτίας. Η Θεοτόκος είναι φλεγόμενη αλλά όχι καιόμενη αφθαρτη βάτος. Λέει ακόμη ο μεγάλος Πατέρας της Εκκλησίας: “Εσένα προεικόνισε η βάτος, Εσένα είχαν επιγράψει προφητικώς οι θεοχάρακτες πλάκες, Εσένα προζωγράφησε η κιβωτός του νόμου και Σένα είχαν φανερά προτυπώσει η στάμνα η χρυσή και η λυχνία και η τράπεζα και η ράβδος του Ααρών που 'χε βλαστήσει. Από Σένα προήλθε η φλόγα της θεότητος, το μέτρο και ο Λόγος του Πατρός, το γλυκύτατο και ουράνιο μάννα, το όνομα το απερίγραπτο και πάνω από όλα τα ονόματα, το φως το αιώνιο και απρόσιτο, ο άρτος της ζωής ο ουράνιος, ο καρπός που δεν γεωργήθηκε, αλλά βλάτησε από Σένα με σώμα ανθώπινο. Εσένα δεν προμηνούσε το καμίνι που έβγαζε φωτιά και ταυτόχρονα δρόσιζε αλλά και έκαιγε κι ήταν αντίτυπο της θείας φωτιάς που μέσα Σου κατοίκησε; Παρά λίγο όμως θα ξεχνούσα τη σκάλα του Ιακώβ. Τι δηλαδή; Δεν είναι φανερό σε όλους ότι Εσένα προεικόνιζε κι ήταν προτύπωσή Σου; Όπως ο Ιακώβ είχε δει τις άκρες της σκάλας να ενώνουν τον ουρανό με τη γη και να ανεβοκατεβαίνουν σ' αυτήν__ Άγγελοι, έτσι κι εσύ ένωσες αυτά που ήσαν πριν χωρισμένα, αφού μπήκες στη μέση Θεού και ανθρώπων κι έγινες σκάλα, για να κατεβεί σε μάς ο Θεός, που πήρε το αδύναμο προζύμι μας και το ένωσε με τον εαυτό Του κι έκανε τον ανθρώπινο νου που βλέπει τον Θεό. Πού θα αποδώσουμε ακόμη τα κηρύγματα των Προφητών; Σ' Εσένα, αν θέλουμε να δείξουμε ότι είναι αληθινά! Γιατί, ποιο είναι το Δαβιτικό μαλλί του προβάτου που πάνω του έπεσε σαν βροχή ο Υιός του Θεού, που είναι συνάναρχος με τον Πατέρα; Δεν είσαι Συ ολοφάνερα; Ποια είναι επίσης η Παρθένος, που ο Ησαΐας προορατικώς προφήτευσε ότι θα συλλάβει και θα γεννήσει Υιόν τον Θεό, που είναι μαζί μας; Και ποιο είναι το βουνό του Δανιήλ, από το οποίο κόπηκε πέτρα, αγκωνάρι, ο Χριστός, χωρίς να υποκύψει σε ανθρώπινο εργαλείο; Ας έρθει ο Ιεζεκιήλ ο θεϊκότατος κι ας δείξει πύλη που έχει κλειστεί και που πέρασε από μέσα της μόνο ο Κύριος και παραμένει κλειστή. Εσένα, λοιπόν, κηρύττουν οι Προφήτες. Εσένα διακονούν οι Άγγελοι και υπηρετούν οι Απόστολοι.”

Nativity of the Theotokos: In addition to the celebration of the Annunciation, there are three major feasts in the Church honoring Mary, the Theotokos. The first of these is the feast of her nativity which is kept on the eighth of September. The record of the birth of Mary is not found in the Bible. The traditional account of the event is taken from the apocryphal writings which are not part of the New Testament scriptures. The traditional teaching which is celebrated in the hymns and verses of the festal liturgy is that Joachim and Anna were a pious Jewish couple who were among the small and faithful remnant—“the poor and the needy”—who were awaiting the promised messiah. The couple was old and childless. They prayed earnestly to the Lord for a child, since among the Jews barrenness was a sign of God’s disfavor. In answer to their prayers, and as the reward of their unwavering fidelity to God, the elderly couple was blessed with the child who was destined, because of her own personal goodness and holiness, to become the Mother of the Messiah-Christ.

Your nativity, O Virgin, has proclaimed joy to the whole universe. The Sun of Righteousness, Christ our God, has shone from you, O Theotokos. By annulling the curse he bestowed a blessing. By destroying death he has granted us eternal life (Troparion).

By your nativity, O most pure virgin, Joachim and Anna are freed from barrenness; Adam and Eve from the corruption of death. And we, your people, freed from the guilt of sin, celebrate and sing to you: The barren woman gives birth to the Theotokos, the Nourisher of our Life (Kontakion).

The fact that there is no Biblical verification of the facts of Mary’s birth is incidental to the meaning of the feast. Even if the actual background of the event as celebrated in the Church is questionable from an historical point of view, the divine meaning of it “for us men and for our salvation” is obvious. There had to be one born of human flesh and blood who would be spiritually capable of being the Mother of Christ,

and she herself had to be born into the world of persons who were spiritually capable of being her parents.

The feast of the Nativity of the Theotokos, therefore, is a glorification of Mary's birth, of Mary herself and of her righteous parents. It is a celebration as well of the very first preparation of the salvation of the world. For the "Vessel of Light," the "Book of the Word of Life," the "Door to the Orient," the "Throne of Wisdom" is being prepared on earth by God Himself in the birth of the holy girl-child Mary. The verses of the feast are filled with titles for Mary such as those in the quotations above. They are inspired by the message of the Bible, both the Old and New Testaments. The specific Biblical readings of the feast give indications of this.

At Vespers the three Old Testament readings are "mariological" in their New Testamental interpretation. Thus, Jacob's Ladder which unites heaven and earth and the place which is named "the house of God" and the "gate of heaven" (Gen 28.10–17) are taken, to indicate the union of God with men which is realized most fully and perfectly—both spiritually and physically—in Mary the Theotokos, Bearer of God. So also the vision of the temple with the "door 'to the East'" perpetually closed and filled with the "glory of the Lord" symbolizes Mary, called in the hymns of the feast "the living temple of God filled with the divine Glory" (Ezek 43.27–44.4). Mary is also identified with the "house" which the Divine Wisdom has built for himself according to the reading from Proverbs 9.1–11.

The Gospel reading of Matins is the one read at all feasts of the Theotokos, the famous Magnificat from Saint Luke in which Mary says: "My soul magnifies the Lord and my spirit rejoices in God my Saviour, for he has regarded the low estate of his handmaiden, for behold, henceforth all generations will call me blessed" (Lk 1.47).

The epistle reading of the Divine Liturgy is the famous passage about the coming of the Son of God in "the form of a servant, being born in

the likeness of man" (Phil 2.5–11) and the gospel reading is that which is always read for feasts of the Theotokos—the woman in the crowd glorifies the Mother of Jesus, and the Lord himself responds that the same blessedness which his mother receives is for all "who hear the word of God and keep it" (Lk 11.27–28).

Thus, on the feast of the Nativity of the Theotokos, as on all liturgical celebrations of Christ's Mother, we proclaim and celebrate that through God's graciousness to mankind every Christian receives what the Theotokos receives, the "great mercy" which is given to human persons because of Christ's birth from the Virgin.

Sts Joachim and Anna, parents of Blessed Mary (Theotokos)

Commemorated September 9

So much attention is paid by Christians to the Blessed Virgin Mary, the Theotokos, sanctified in every conceivable way, that there is a tendency to overlook her parents. Commemorated the day after the commemoration of their daughter, who is remembered on other days as well, Joachim and Anna were the parents of a flesh-and-blood human being they called Mary and, therefore, the grandparents of a flesh-and-blood human being, in form at least, who died to save the world.

Considered in this light, this couple is appreciated most by the grandfathers and grandmothers of the world. The spiritual beauty of St Anna is expressed in the Bible, equalled by that of her devoted husband, the too lightly regarded Joachim. Since there is no greater part of the divine plan of the universe than motherhood, it follows that St. Anna is given individual honour with an observance of a feast day in her name on July 26. This in no way diminishes the image of her husband St Joachim. Shrouded by twenty centuries of legend, close scrutiny by biblical scholars has cleared away legend and established a more accurate and factual account, however meager, of Sts Joachim and Anna. There is no denying the word of the Apostle James, who saw fit to go to great lengths to glean facts about the parents of Mary which he

describes in a letter that somehow failed to find official acceptance. Conflicting views notwithstanding, it is definitely known that St Anna was of the prestigious Hebrew tribe of Levi and that she was the daughter of the high priest Nathan, wed to a namesake Mary. This high priest had two daughters besides the Mary who mothered Anna. They were called Sovin and Anna, both of whom became mothers in Bethlehem, but Anna was married in Galilee where Mary, the [Theotokos](#), was born. There is no denying Joachim was favored of God, who answered his prayer that a child be born to the barren union with Anna. The answer was Mary, of course, and thereafter was set in motion the world's greatest faith, so overwhelming that St Joachim fades from view in misty swirls that surround the sweet mysteries of Christianity. It is enough to know St Joachim was the father of Mary, the mother who bore Jesus Christ, the divine Saviour who changed the course of world history and set it on another path which, if followed, leads to eternal life. The fact that God moves in a mysterious way was evident when Joachim and Anna prayed for a child they knew not whether they were being granted a son or a daughter so they had no knowledge of what lay in store for them and for the world. The Apostle James has quoted an angel of the Lord as saying to Anna, "the Lord hath heard thy prayer, and thou shalt conceive and bring forth, and thy seed shall be spoken of in all the world." There was no mention of the sex of the child as the Apostle James goes on to say that Anna accepted with the words: "As the Lord my God liveth if I beget male or female, I will bring it as a gift to the Lord my God; and it shall minister unto him holy things all the days of its life." The use of the word "it" indicates Anna may have had premonitions but certainly no advance notice that 'it' was to be "she," who in turn knowingly brought forth the Son of God. Indeed God does move in a mysterious way.

The Greek Orthodox Church has a hymn which sings gloriously, "As we celebrate the remembrance of thy righteous grand- parents,

through them we beseech thee, O Lord, to save our souls" .

There can be no more touching tribute than to be sung in praise and prayer in the sacred music of the Church. Another hymn contains the words,

"Anna doth rejoice now that she is loosed from the bonds of barrenness, as she nourisheth the most pure one, calling all to praise him who hath given the world her who alone is Mother, yet hath known no man".

The names of Joachim and Anna are an integral part of the [Divine Liturgy](#), always mentioned in the prayerful conclusion of services with the words: "May the risen Christ, our true God, with the prayers of his pure and holy Mother, the power of the precious and life-giving Cross, the protection of the spiritual powers of Heaven...the holy and righteous ancestors Joachim and Anna...and all the saints whose memory we celebrate have mercy on us and save us".

Άγ. Ιωακείμ και Άννα: Οι ευτυχέστεροι γονείς

Οι ευτυχέστεροι γονείς μέσα στην ιστορία του κόσμου είναι οι γονείς της Θεοτόκου. Είναι ο Ιωακείμ και η Άννα. Τους εξυμνεί η Εκκλησία σαν τους πιο ευτυχισμένους γεννήτορες: «Ω μακαρία δυνάς· υμείς πάντων των γεννητόρων υπερεπηδήθητε, ότι την της κτίσεως πάσης υπερέχουσαν εβλαστήσατε» (δοξαστικό εσπερ. 9^{ης} Σεπτ.). Δηλ. Ω ευτυχισμένο ζευγάρι· εσείς ξεπεράσατε όλους τους γονείς επειδή γεννήσατε αυτήν που είναι ανώτερη από όλη τη κτίση.

Είναι ο Ιωακείμ και η Άννα οι ευτυχέστεροι γονείς, διότι γέννησαν το ωραιότερο και αγιότερο παιδί στον κόσμο· γέννησαν εκείνη, την Θεοτόκο, που είναι ανώτερη από όλη την κτίση. Αν από το ένα μέρος της ζυγαριάς βάλουμε όλη την κτίση, όλα τα άστρα, όλους τους ανθρώπους, όλους τους αγίους, και από το άλλο βάλουμε την Θεοτόκο, η ζυγαριά θα γείρει προς το μέρος της Θεοτόκου. Κατά τους Πατέρες όλος ο κόσμος έγινε για τη Θεοτόκο και η Θεοτόκος για τον Χριστό. Ο Χριστός είναι η αίτια και ο σκοπός της δημιουργίας. Και αν ο Χριστός

έγινε άνθρωπος, Θεάνθρωπος, είναι διότι βρέθηκε η Παρθένος Μαρία. Όπως το δένδρο υπάρχει για τον καρπό, έτσι η ανθρώπινη και αγγελική κτίση υπάρχει για την Παρθένο Θεοτόκο, που είναι ανώτερη όχι μόνο από όλους τους ανθρώπους, αλλά και από τους αγγέλους και αρχαγγέλους.

Μπορεί λοιπόν να υπάρχουν ευτυχέστεροι γονείς από τους γονείς της Παναγίας; Ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός εξυμνεί τους γονείς αυτούς και λέγει: *«Ω ευτυχισμένο ζευγάρι Ιωακείμ και Άννα, όλη η κτίση σας ευγνωμονεί· γιατί από σας πρόσφερε δώρο στον Κτίστη, δώρο ανώτερο απ' όλα, μητέρα σεμνή, μοναδική, αντάξια του Δημιουργού. Θαυμαστή μήτρα της Άννας, μέσα στην οποία σιγά-σιγά αυξήθηκε και αφού διαμορφώθηκε γεννήθηκε πανάγιο βρέφος. Ω κοιλία, που μέσα σου κυοφόρησες τον έμψυχο ουρανό, πλατύτερο από την απεραντοσύνη των ουρανών».*

Η ανθρωπότητα είναι υποχρεωμένη στον Ιωακείμ και την Άννα για το δώρο που της προσέφερε. Μας έδωσαν την Μαρία Θεοτόκο. Και οι γονείς της Παναγίας είναι υποχρεωμένοι και αισθάνονται ευγνωμοσύνη προς το Θεό για τη μεγάλη χάρη που τους έκανε. *Το όνομα Άννα σημαίνει «χάρης».* Τους έκανε χάρη ο Θεός. Τί ήταν η Άννα; Στείρα. Δεν μπορούσε ν' αποκτήσει παιδί. Και οι προσευχές της εισακούστηκαν και απέκτησε παιδί. Γνωρίζουμε, ότι και άλλες στείρες στην Παλαιά Διαθήκη απέκτησαν θαυματουργικά παιδί. Αλλ' όλες απέκτησαν αγόρι. Η Σάρρα τον Ισαάκ, η Άννα του Ελκανά τον Σαμουήλ, η Ελισάβετ τον Πρόδρομο Ιωάννη. Η Άννα του Ιωακείμ είναι η μόνη στείρα, που απέκτησε κορίτσι. Γιατί; Διότι γυναίκα, η παλαιά Εύα, με την ανυπακοή της γέννησε την αμαρτία και το θάνατο· γυναίκα, η Παναγία, η νέα Εύα, με την υπακοή της γέννησε τον αναμάρτητο Σωτήρα του κόσμου και απ' αυτήν προήλθε η ζωή. Ήσαν άξιοι της χάριτος ο Ιωακείμ και η Άννα. Ήσαν και οι δύο άνθρωποι χαριτωμένοι. Ο Χριστός λέγει: *«Εκ των καρπών αυτών επιγνώσεσθε αυτούς»* (Ματθ. 7,16). Τα παιδιά είναι καρπός και εικόνα των γονέων. Γονείς ευσεβείς και πιστοί παράγουν καλά παιδιά. Τι παιδιά περιμένετε να βγουν σήμερα από γονείς ασεβείς και απίστευτους, κοσμικούς και αισχρούς.

Σάπια δένδρα, σάπιοι καρποί. Αισχροί γονείς, διεφθαρμένα παιδιά. Υπάρχουν βεβαίως και εξαιρέσεις. Στην περίπτωση όμως των γονέων της Θεοτόκου τηρήθηκε ο κανόνας. Άγιοι γονείς, πανάγιο παιδί. Λέγει ένα τροπάριο: *«Υπερτέραν έχοντες ζωήν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ομού γεννητόρων γεγονόςτε γηγενών υπέρτεροι, την ακήρατον Παρθένον γεννήσαντες»* (α ' ωδή του κανόνος της 9^{ης} Σεπτ.). Δηλ. Έχοντας ανώτερη ζωή και καθαρότητα βίου, γίνετε γονείς ανώτεροι από όλους τους γονείς αφού γεννήσατε την αμόλυντη Παρθένο.

Και θεολογεί ο άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός: *«Ζώντας τη ζωή σας με αγνότητα και αγιότητα καρποφορήσατε το στολίδι της παρθενίας, παρθένο προτού να γεννήσει, παρθένο την ώρα που γεννούσε, και παρθένο αφού γέννησε, τη μοναδική που μένει και σε νου και σε ψυχή και σε σώμα πάντοτε παρθένος».*

Η ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ο Τίμιος Σταυρός είναι το κορυφαίο σύμβολο θυσίας και αγιασμού, για την Εκκλησία του Σταυρωμένου και εν ταυτώ Αναστημένου Χριστού, διότι ο Σταυρός μαζί με την Ανάσταση είναι οι δύο σημαντικοί πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται η ζωή όσων «εις Χριστόν» έχουν βαπτισθεί και ενδυθεί. Ο απόστολος Παύλος αναφερόμενος στο Σταυρό, δεν κρύβει την καύχησή του, για το Ιερό Σύμβολο. Στις επιστολές του συναντάμε πλείστα χωρία στα οποία εξυμνεί τη σημασία του Σταυρού, για τη σωτηρία του ανθρώπου και του κόσμου. Αλλά και οι αποστολικοί Πατέρες ομιλούν και αυτοί με σεβασμό και τιμή προς το Ιερό Σύμβολο, μέσω του οποίου επιτεύχθηκε η σωτηρία του ανθρώπου, με την απολυτρωτική θυσία του Χριστού.

Η τιμή που αποδίδει η Ορθόδοξη Εκκλησία, προς τον Τίμιο Σταυρό, τη 14^η Σεπτεμβρίου και όχι μόνο, ξεκινά στους πρώτους αποστολικούς

χρόνους, δια των αποστόλων και των επακολουθησάντων αποστολικών Πατέρων. Έτσι μέχρι τους τωρινούς καιρούς, η Ορθόδοξη Εκκλησία μας, διασώζει ανόθευτη τη βιβλική και πατερική διδασκαλία και αποδίδει την προσήκουσα τιμή στο Σταυρό του Χριστού, ως το κατ' εξοχήν όργανο και σύμβολο της απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους, προσφέροντας στον καθένα τη δυνατότητα να προσέλθει, στις ιερές ακολουθίες του υψωμένου Τιμίου Σταυρού, ο οποίος για πρώτη φορά, υψώθηκε από τον πατριάρχη Ιεροσολύμων Μακάριο, όταν αυτοκράτορας στο βυζάντιο ήταν ο Μ. Κωνσταντίνος. Σύμφωνα με την ιερή παράδοση της Εκκλησίας μας, αμέσως μετά την εύρεση του Τιμίου Σταυρού, η αγία Ελένη τον ασπάσθηκε και τον παρέδωσε στον πατριάρχη Ιεροσολύμων Μακάριο, ο οποίος ύψωσε ψηλά τον Σταυρό του Χριστού για να τον δουν οι παρευρισκόμενοι χριστιανοί.

Ένα παρόμοιο περιστατικό έγινε λίγα χρόνια μετά, το 335, την επομένη των εγκαίνιων του Ναού της Αναστάσεως. Για μία τρίτη και τελευταία φορά πραγματοποιήθηκε η ύψωση του Τιμίου Σταυρού το έτος 628. Είναι η εποχή που ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Ηράκλειος πολεμά τους Πέρσες.

Ο λαός αυτός, προ 14 ετών, έχει καταλάβει την Παλαιστίνη και έχει αρπάξει από τούς χριστιανούς τον Τίμιο Σταυρό.

Ο Ηράκλειος νικά και επανακτά τον Σταυρό. Στις 14 Σεπτεμβρίου έρχεται στα Ιεροσόλυμα φέροντας στους ώμους του τον Σταυρό. Φθάνει στο Ναό της Αναστάσεως και παραδίδει τον Σταυρό στα χέρια του πατριάρχη Ζαχαρία. Εκείνος υψώνει τον Τίμιο και Ζωοποιό Σταυρό και ευλογεί τα πλήθη των χριστιανών, ψάλλοντας για πρώτη φορά τον πολύ γνωστό ύμνο «**Σώσον Κύριε τον λαόν Σου και ευλόγησον την κληρονομίαν Σου ...**».

The Feast of the Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross is a blessed day and celebration of the tremendous power of the Cross of our Lord and is celebrated each year on September 14.

Through the Cross, the power and wisdom of God have been

revealed. By the Cross, we are reconciled to Christ, and we can find true and enduring peace. It is the Cross that directs us to Christ and to the way of salvation and eternal life.

The Feast commemorates the finding of the True Cross of our Lord and Savior Jesus Christ by Saint Helen, the mother of the Emperor Constantine.

In the twentieth year of his reign (326), Emperor Constantine sent his mother Saint Helen to Jerusalem to venerate the holy places and to find the site of the Holy Sepulchre and of the Cross. Relying upon the oral tradition of the faithful, Saint Helen found the precious Cross together with the crosses of the two thieves crucified with our Lord. However, Helen had no way of determining which was the Cross of Christ.

With the healing of a dying woman who touched one of the crosses, Patriarch Macarius of Jerusalem identified the True Cross of Christ. Saint Helen and her court venerated the Precious and Life-Giving Cross along with many others who came to see this great instrument of Redemption. The Patriarch mounted the ambo (pulpit) and lifted the Cross with both hands so that all of the people gathered could see it. The crowd responded with "Lord have mercy". This became the occasion of the institution in all of the Churches of the Exaltation of the Precious Cross, not only in memory of the event of the finding of the Cross but also to celebrate how an instrument of shame was used to overcome death and bring salvation and e The Feast is an opportunity outside of the observances of Holy Week to celebrate the full significance of the victory of the Cross over the powers of the world, and the triumph of the wisdom of God through the Cross over the wisdom of this world. This Feast also gives the Church an opportunity to relish the full glory of the Cross as a source of light, hope, and victory for Christ's people. It is also a time to celebrate the universality of the work of redemption accomplished through the Cross: the entire universe is seen through the light of the Cross, the new Tree of Life which

provides nourishment for those who have been redeemed in Christ. On the day of the Feast at the conclusion of the Matins or of the Divine Liturgy, a special service is held. The Cross is placed on a tray surrounded by branches of basil and is taken in solemn procession through the church to the chanting of the Hymn of the Feast. The tray is placed on a table, and the priest takes the Cross and offers petitions from each side of the table, the four directions of the compass.

It is also a time to celebrate the universality of the work of redemption accomplished through the Cross: the entire universe is seen through the light of the Cross, the new Tree of Life which provides nourishment for those who have been redeemed in Christ. On the day of the Feast at the conclusion of the Matins or of the Divine Liturgy, a special service is held. The Cross is placed on a tray surrounded by branches of basil and is taken in solemn procession through the church to the chanting of the Hymn of the Feast. The tray is placed on a table, and the priest takes the Cross and offers petitions from each side of the table, the four directions of the compass.

This represents the universal nature of the offering of Christ upon the Cross. As the people respond by chanting “Lord have mercy”, the priest raises and lowers the cross, a commemoration of its finding and exaltation. At the conclusion of the service, the people come and venerate the cross and receive the basil from the priest. The basil is used and offered, as it was the fragrant flower growing where the Cross was found.

Today as we venerate the Holy Cross of our Lord, and Orthodox Christians around the world raise the symbol of the sacred and precious wood, we proclaim the Cross to be an invincible shield, a divine scepter, and the boast of the faithful. We exalt it by affirming that the Cross sanctifies to the ends of the world. We hail the life-giving Cross as the “unconquerable trophy of godliness, door to Paradise, and succor of the

faithful.” Through the Cross our enemies are vanquished, freedom from corruption and mortality is established, and salvation is offered universally.

As the Cross is lifted up, we marvel at how an instrument meant for torture and shame leads us to abundant and eternal life. We contemplate how an object that inflicted suffering and death reveals the glory and power of God. We offer praise and thanksgiving, for instead of hate and inhumanity, the Cross has become love and freedom. Instead of suffering, we find healing and hope. The Cross leads us from death and life, and through the Cross, we know that all things are possible to those who believe in Christ.

GREEK ORTHODOX
METROPOLIS OF NEW JERSEY

Holy Cross Celebration of the Greek Orthodox Metropolis of New Jersey Sunday, September 15, 2019

Paramount Theater
Asbury Park, New Jersey
call 908-301-0500
www.nj.goarch.org

Orthros 8:00 am
Divine Liturgy 9:30 am

Dear Members of our Church and Friends:
Registration in our Greek School
September is here. The school bell will ring, and the rooms will be filled up with the youngsters learning the Greek Language, culture, music, dances and more!
Register your children in our Greek School of the Ascension Church.

It's one of the best in the area with Grades Pre-K to 9!

Emphasis on speaking, understanding, reading writing, culture!

School opens on Friday, September 6 at 4:30 p.m.

For a Registration Form Call the Church office at 201 945 6448

or communicate with our Principal,

Mr. Demosthenes Triantafyllou at Dtrianta@aol.com

Γράψετε τα παιδιά σας στο Ελληνικό μας σχολείο!

Ο χρόνος κλάει γρήγορα και σύντομα θα κτυπήσουν τα σχολικά κουδούνια και οι αίθουσες θα γεμίσουν με τις γλυκές φωνούλες των παιδιών μας!

Γράψετε τα παιδιά σας στο Ελληνικό σχολείο της Θείας Αναλήψεως.

Είναι το μόνο σχολείο που έχει τάξεις από Προνήπιο μέχρι και την Ενάτη.

Λειτουργεί το απόγευμα κάθε Τετάρτη και Παρασκευή.

Εμφαση στη συζήτηση, επικοινωνία, κατανόηση, ανάγνωση, γραφή και πολιτισμό!

Προσωπικό αφοσιωμένο στην καλή διδασκαλία και φροντίδα

για την ασφάλεια και πρόοδο των παιδιών σας.

Το σχολείο αρχίζει την Παρασκευή, 6 Σεπτεμβρίου στις 4:30 μ.μ. με Αγιασμό.

Για πληροφορίες για την εγγραφή τηλεφωνήστε

στο Γραφείο της εκδήλωσης 201 945 6448, ή επικοινωνήστε με

τον Διευθυντή κ. Δημοσθένη Γριανταφύλλου στο Dtrianta@aol.com

SAVE THE DATE 2019

Philoptochos Fashion Show

October 15, 2019

Greek School Picture Day

October 16th & 18th, 2019

Picture Day

October 20, 2019

“OXI DAY” Program

October 25, 2019

General Assembly Meeting

October 27, 2019

Inclusion Sunday

November 10, 2019

Church Anniversary Dance

November 23, 2019

Ascension Philoptochos Society
ASCENSION GREEK ORTHODOX CHURCH
Fairview, New Jersey

presents its

Annual Fashion Show & Dinner

Tuesday, October 15, 2019 @ 6:30 pm

Seasons
644 Pascack Road • Washington Twp, NJ 07676

Presenting their Fall Holiday Show:
Maywood, NJ

the FIG LEAF BOUTIQUE

Furs By:
Elegant Furs
New Rochelle, NY

Donation: \$65

FOR RESERVATIONS & INFO:
Julie Mellis: 551-206-3554
Kiki Gargas: 201-854-4724
Eugenia Callias: 201-947-5925
Georgia Stamatis: 201-232-9461
Church Office: 201-945-6448

Proceeds to benefit the Charitable Projects of the Philoptochos Society and Church of the Ascension

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463
email: info@ascensionfairview.org website
Visit our website: www.AscensionFairview.org
Like us on Facebook:
"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 9,2

SUNDAY, September 8, 2019

Nativity of the Theotokos

KYPIAKH, 8 Σεπτεμβρίου, 2019

Γενέθλιον της Θεοτόκου

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Μνημόσυνο των Κεκοιμημένων Μελών
του Συλλόγου Καμπουσίων «Παναγία Δέσποινα»

40 μέρες: Δημήτριος Kobylnski

40 days: Demetrios Kobylnski

Καλωσορίζουμε όλους όσους σήμερα ήλθαν να
εορτάσουν την εορτή της Παναγίας
από τα Καμπιά Χίου.

Η Εκκλησία στα Καμπιά, γιορτάζει στις 8
Σεπτεμβρίου την εορτή των Γενεθλίων της
Υπεραγίας Θεοτόκου.

Έτσι κάθε χρόνο ο Σύλλογος Καμπιουσίων
«Παναγία Δέσποινα»
εορτάζει στην ενορία μας την Κυριακή
το Γενέθλιο της Παναγίας.

*Το φαγητό προσφέρεται από το Σύλλογο
Καμπουσίων*

*The Lunch is offered by
the Association of Kambiousion Chios*